DEMANDING REVELATION

When the Rebbe Rashab was a child he cried that Hashem had not revealed Himself to him. The Rebbe uses this story to teach us how every Jew can demand a revelation of G-dliness.

וירא
VAYEIRA

BACK TO BASICS

Seeing the Parshah the way the Rebbe does

This week you will learn:

CONTENT

» A deeper understanding of the story about the Rebbe Rashab crying to his grandfather, the Tzemach Tzedek.

LESSON

» How every Jew is able to demand to see Hashem and what makes a person worthy of this revelation.

SKILLS

» How to read Yiddish.

לקוטי שיחות חלק א׳ | פרשת וירא א-ז

LIKUTEI SICHOS VOL.1 PAGE 23 | NUMBERS 1-7

Translations טײַטשין

Learned	געלערנט
Heard as it was being said over	געהערט איבערדערציילענדיק
Revealed himself	האט זיך באוויזן
Didn't reveal himself to him	צו אים ניט באוויזן
Decides for himself	באשליסט ביי זיך
At ninety-nine years old	צו ניין און ניינציק יאר
He needs to circumcise himself	ער דארף זיך מל זיין
Worthy	ווערט
Was accepted	אנגענומען געווארן
Stopped	אויפגעהערט
Although	2 ◂ כאטש
Was still	נאך געווען
Before	נאך איידער
Nevertheless	פונדעסטוועגן
Since	וויבאלד
Only son	איינציקן זון
Give over to the world	איבערגעבן דער וועלט
Concerns	רירט אן
דאס הייסט-This means	ד.ה.
Both	סיי

Being that today	1 ◂ אזוי ווי היינט
Birthday	געבורטס-טאג
מורינו הרב שלום בער	מוהרש"ב
(my) Father-in-law's father	דעם שווערס פאטער
Tell over	איבערדערציילן
Which I have already	וואס כ'האב שוין
Would	פלעגט
Every	יעדן
Go in	אריינגיין
Ask/request	בעטן
Possible	מעגלעך
Other grandchildren	אנדערע אייניקלעך
Went in	אריינגעגאנגען
Then	דאן
Four or five years old	פיר אדער פינף יאר
Because	ווארום
Was born	געבארן געווארן
Burst out crying	פאנאנדערגעוויינט
What are you crying (about)?	וואס וויינסטו
Answered	געענטפערט

1 ◂ א. אַזוי ווי היינט איז כ׳ מרחשון – דער יום הולדת (געבורטס־טאָג) פון דעם רבי'ן אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, – דעם שווערס פאָטער – וועל איך דאָ איבערדערציילן אַ מעשה[1] וואָס כ'האָב שוין אַמאָל דערציילט:

דער רבי (מוהרש"ב) נ"ע פלעגט יעדן כ׳ מרחשון – זיין יום הולדת – אַריינגיין צו זיין זיידן, כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, בעטן אַ ברכה. מעגלעך, אַז אַזוי איז אויך געווען דער סדר ביי די אַנדערע אייניקלעך פון צמח צדק.

2 ◂ איין מאָל בשעת דער רבי נ"ע איז אַריינגעגאַנגען – (ער איז דאַן אלט געווען פיר אָדער פינף יאָר, וואָרום דער רבי נ"ע איז געבאָרן געוואָרן אין יאָר תרכ"א, און אין ניסן תרכ"ו איז דער צמח צדק נסתלק געוואָרן) – האָט ער זיך פאַנאַנדערגעוויינט. האָט אים דער צמח צדק געפרעגט וואָס וויינסטו? האָט ער געענטפערט, אַז ער האָט געלערנט אין חומש (אָדער געהערט איבערדערציילענדיק) אַז

דער אויבערשטער האָט זיך באַוויזן צו אברהם אבינו (עס איז געווען פרשת וירא), וויינט ער פאַרוואס האָט ער זיך צו אים ניט באַוויזן.

האָט אים דער צמח צדק געענטפערט: אַז אַ איד (א צווייטע נוסחא: אַ איד אַ צדיק) באַשליסט ביי זיך צו ניין און ניינציק יאָר, אַז ער דאַרף זיך מל זיין, איז ער ווערט, אַז דער אויבערשטער זאָל זיך צו אים באווייזן. דער תירוץ איז ביים קינד אָנגענומען געוואָרן און ער האָט אויפגעהערט צו וויינען.

2 ◂ ב. כאָטש די מעשה מיטן רבי'ן נ"ע איז געווען ווען ער איז נאָך געווען אַ קינד פאַר בר מצוה, און נאָך איידער ער איז געווען "הגיע לחינוך" – פונדעסטוועגן דאַרף מען די מעשה לערנען, וואָרום וויבאַלד אַז דער רבי נ"ע האָט די מעשה דערציילט צו זיין איינציקן זון – דעם רבי'ן, און דער רבי האָט דאָס איבערדערציילט, מען זאָל עס איבערגעבן דער וועלט, איז אַ ראי' אַז די מעשה רירט אָן אויך אונז. מען קען פון איר אפלערנען צוויי ענינים, ד. ה. סיי פון דער שאלה און סיי פון דער תשובה.

1 משיחת כ"ק אדמו"ר – הריי"צ – נ"ע, ש"פ וירא כ׳ מ"ח תרצ"ג.

Skills

YIDDISH VOWELS:

In Yiddish, letters are used rather than Nekudos to dictate how groups of letters are pronounced. Below is a chart with the sounds that each "vowel" letter makes in Yiddish.

Yiddish	Hebrew	English
אָ	◌ָ	Duck
אַ	◌ַ	Bark
יי	◌ֵ	Late
ײַ	אַי	Bite
ע	◌ֶ	Felt
י	◌ְ or ◌ִ	It / Eat
ו	וּ ◌ֻ	Food
וי	וֹ ◌ֹ	Boy
All other letters	◌ְ	No vowel

Example:

אַראָפּגעבראַכט- Arupgebracht

Concepts

1 This week's parshah begins with the story of Hashem revealing Himself to Avraham soon after Avraham had given himself a bris. There is a remarkable story of the Rebbe Rashab, whose birthday is on Chof Cheshvan, which sheds light on this episode. When the Rebbe Rashab was a child, he had a custom of visiting his grandfather, the Tzemach Tzedek, for a private audience every year on his birthday. During one such birthday meeting when the Rebbe Rashab was four or five years old,[1] he burst into tears while with his grandfather. The Tzemach Tzedek asked his grandson what had upset him so badly. The child responded that he had learned in the parshah that Hashem revealed himself to Avraham Avinu, and he was upset that Hashem had not revealed Himself to him. The Tzemach Tzedek responded: "When a Jew (a Tzadik)[2] decides at ninety-nine years of age that he must circumcise himself, he is worthy that Hashem should reveal Himself to him." The Rebbe Rashab accepted the answer and stopped crying.

IDEAS & INSIGHTS

1. The Rebbe Rashab was born on the 20th of Cheshvan, 5621 [1860]. His grandfather the Tzemach Tzedek passed away on the 13th of Nissan, 5626 [1866]. Thus, the Rebbe Rashab was only five and a half when the Tzemach Tzedek passed away and therefore must have had this conversation with his grandfather on his fourth or fifth birthday.

2. The different versions of this story were recounted by the Frierdiker Rebbe. Thus, there is certainly significance in each one. The more comprehensive version includes the words, "a Jew, a Tzadik." This added description, "a Tzadik," demonstrates that even one who is very righteous and has worked tirelessly to bond with Hashem and fulfill His Will, must still not feel content and he must continue to grow spiritually. The more concise version, which omits the words "a Tzadik," contains an even deeper lesson. Bonding deeply with Hashem is not a result of achieving greatness and accomplishments. Any achievements or greatness that a person may have attained are insignificant on the scale of magnitude of Hashem. Connecting to Hashem Himself can only result from humility and self-nullification. The way to truly connect with Hashem is by feeling like a simple Jew rather than a Tzadik. [Likutei Sichos vol. 5, p. 90-91]

2 It may seem that this is merely a story of a small child and would therefore not have any application to our lives. However, since this story has been passed down to us by the Rebbeim, who requested that we publicize it, it obviously contains a very valuable lesson for us to learn.[3] We must seek to understand what lesson can be taken from both parts of the story; from both the question of the Rebbe Rashab, and the answer of the Tzemach Tzedek.

IDEAS & INSIGHTS

3. Every action of a Rebbe is holy and filled with meaning. This is true even in their childhood, as the Gemara alludes: "Small pumpkins are discernible as soon as they sprout from the vine." Though some elements of a Rebbe's actions may be beyond us, the fact that the Frierdiker Rebbe publicized this anecdote means that we can apply the lesson from it to our lives. The Chassidic lifestyle demands that one personally grow from every maamer he learns and from every Chassidic story he hears. The Torah is a living Torah and should be treated as alive

Higher than his understanding	העכער פון זיין פארשטאנד
Cannot handle any more	ניט מער סובל זיין
Where one connects to the concept (beyond understanding)	מותרי מוחין
Tears	טרערן
After	4 נאכדעם
Before	פאר
We find	געפינען מיר
Not equal	ניט גלייך
Revelation	אנטפלעקונג
Much higher	פיל העכערע

Every	3 יעדער
Find himself	זיך געפינען
He cannot understand on his own	ער אליין פארשטייט ניט
Also unable to receive	קען אויך ניט נעמען
Any	קיין
In years/age	אין יארן
Are not counted	רעכענען זיך ניט
According to the passport	לויטן פאספארט
Small child	קליין קינד
Plays under the table	שפילט זיך אונטערן טיש
Strength	שטארקייט
Which is	וועלכער איז

Concepts

3 When this incident took place, the Rebbe Rashab was merely a small child who had not yet reached the age of education, and yet he was crying, demanding that Hashem reveal Himself to him. We see from here that every single Jew, regardless of where he stands spiritually, can "demand" to see Hashem. He may not yet have even reached the level of "education." This means that not only might he be unable to understand G-dliness i.e. Torah, on his own, but he is not even able to internalize it when taught by others (obviously, age is not the main factor here; but rather his spiritual level. The Frierdiker Rebbe would say that a Jew's age is not calculated by what it says on his passport, but rather by the level of spirituality that he has attained.) Even a Jew on a beginner's level is able to demand a revelation of G-dliness with emotion that actually brings him to tears. (Tears express the emotions one feels towards a concept or idea that goes beyond his understanding, whereby he becomes totally united with the concept as a result of being passionate about it.)[4]

4 Furthermore, we see from the story that a person is able to demand a revelation of G-dliness that is similar to the manner in which Hashem revealed Himself to Avraham after he had given himself a bris. We find that Hashem had previously revealed Himself to Avraham before he had fulfilled the mitzvah of milah, but the revelation at that earlier time was on a lower level. When Hashem revealed Himself to Avraham after his bris, Hashem had already added the extra letter ה to his name, indicating that Avraham now possessed complete dominion over the five parts of his body that according to the rules of nature, a person is unable to control.[5] Once Avraham had done his best to control that which was under his jurisdiction, Hashem gave him a gift of control over the additional limbs. Obviously, since Avraham was experiencing such a spiritual high, the revelation that he merited at this point was also much greater than the level of revelation he had experienced previously. Yet from the story of the Rebbe Rashab as a small child we see that even a Jew who has not yet reached the level of "education" is able to demand such revelations of G-dliness.

IDEAS & INSIGHTS

and relevant rather than as academic and abstract. If this story was purely abstract history, the Frierdiker Rebbe would not have related it.

4. Crying is commonly associated with hearing bad news or being in physical or emotional agony. Essentially however, crying is a result of being deeply affected by an occurrence or concept that is beyond one's capacity to absorb. It is therefore common to see tears not only at a funeral but also at a wedding. The Zohar records R' Akiva crying when hearing Torah secrets from his teacher. We too should be so consumed and passionate in our desire for Hashem to appear to us that it brings us to tears. [Sefer Hamaamarim 5700 D.H. Ahalalah, section 3]

5. The Gemara [Nedarim 32b] notes that Avraham's original name Avram represents the initial degree of mastery that he achieved over his body. In Hebrew, each letter corresponds to a numerical value. The letters Alef-1, Beis-2, Reish-200 and Mem-40 total 243. Once a Heh was added to Avram's name, making his new name Avraham, the numeric value of Heh-5 was added to his name, totaling 248. Man's body is said to possess 248 limbs in total. Originally, Avraham reached a level of mastery where all the limbs of his body were pure and holy with the exception of five: his two eyes, two ears and the limb of the bris. The Ran explains that Avraham dedicated himself solely to G-dly pursuits, thus attaining control over almost all his limbs. However, there remained an inherent impossibility in retaining absolute purity for his eyes and ears as the sights and sounds which others would present to Avraham's eyes and ears were beyond his control. Similarly, the limb of his bris was inherently deficient before he circumcised himself. It was only after his bris that Avraham was granted control even over these five limbs too (i.e. control over what would register with his eyes and ears), therefore the letter Heh was added, signifying mastery over these 5 limbs.

3 ג. פון דעם רבי'נס וויינען אויף דעם וואָס דער אויבערשטער האָט זיך ניט באוויזן צו אים, קאָן מען אפלערנען, אַז יעדער איד – אין וועלכן מצב ער זאָל זיך ניט געפינען, אפילו ער איז "לא הגיע לחינוך", ד. ה. אַז ער האָט אויף אַזוי פיל קיין דעת ניט, אַז ניט נאָר וואָס ער אַליין פארשטייט ניט, נאָר ער קען אויך ניט נעמען קיין השפעה פון אַ צווייטן,

– אין יארן קען ער אפילו זיין אַ גדול, אָבער אין רוחניות איז ער אַ קטן שלא הגיע לחינוך. אַזוי ווי דער רבי דער שווער האָט געזאָגט אַז אידישע יאָרן רעכענען זיך ניט לויטן פאַספאָרט. אויפן פאַספאָרט קען ער זיין אַן אַלטער איד, און אין זיינע אמת'ע, רוחניות'דיקע יאָרן, אין זיין מקיים זיין תורה און מצוות, איז ער אַ קליין קינד וואָס שפילט זיך אונטערן טיש, –

קען אויך ער מאָנען, און מאָנען מיט אַ שטאַרקייט, וואָס דאָס איז דאָך דער ענין פון וויינען,

– אַן ענין וועלכער איז העכער פון זיין פאַרשטאַנד, העכער פון מוחין וועלכע קענען דאָס ניט מער סובל זיין, איז מצד "מותרי מוחין" קומען טרערן[2] –

אז דער אויבערשטער זאָל זיך באווייזן צו אים, אזוי ווי צו אברהם אבינו.

4 ד. נאָך מער: ער קען מאנען אַז דער אויבערשטער זאָל זיך באַווייזן צו אים אַזוי ווי ער האָט זיך באַוויזן צו אברהם אבינו נאָכדעם ווי ער האָט מקיים געווען מצות מילה, וואָס אין דעם מצב איז דאָך געווען דער "וירא אליו הוי'".

אויך פאַר דעם געפינען מיר די התגלות פון שם הוי' צו אברהם'ען, אָבער עס איז ניט גלייך צו דער אנטפלעקונג – "ואיתגלי" – וואָס איז געווען נאָך מצות מילה, וועלכע איז אַ פיל העכערע[3].

2 ספר המאמרים קיץ ה'ת"ש, ד"ה אהללה ה', אות ג.

3 זע בראשית רבה ר"פ וירא. לקוטי תורה ויקרא כא, א.

done his best to control that which was under his jurisdiction, Hashem gave him a gift of control over the additional limbs. Obviously, since Avraham was experiencing such a spiritual high, the revelation that he merited at this point was also much greater than the level of revelation he had experienced previously. Yet from the story of the Rebbe Rashab as a small child we see that even a Jew who has not yet reached the level of "education" is able to demand such revelations of G-dliness.

IDEAS & INSIGHTS

control over almost all his limbs. However, there remained an inherent impossibility in retaining absolute purity for his eyes and ears as the sights and sounds which others would present to Avraham's eyes and ears were beyond his control. Similarly, the limb of his bris was inherently deficient before he circumcised himself. It was only after his bris that Avraham was granted control even over these five limbs too (i.e. control over what would register with his eyes and ears), therefore the letter Heh was added, signifying mastery over these 5 limbs.

Skills

YIDDISH VOWELS:

In Yiddish, letters are used rather than Nekudos to dictate how groups of letters are pronounced. Below is a chart with the sounds that each "vowel" letter makes in Yiddish.

Yiddish	Hebrew	English
אָ	◌ָ	Duck
אַ	◌ַ	Bark
יי	◌ֵ	Late
ײַ	אַי	Bite
ע	◌ֶ	Felt
י	◌ְ or ◌ִ	It / Eat
ו	וּ ◌ֻ	Food
וי	וֹ ◌ֹ	Boy
All other letters	◌ְ	No vowel

Example:

אַראָפּגעבראַכט- Arupgebracht

He knew/realized	ער האט געוואוסט	Already called then	שוין דעמאלט געהייסן
He must	ער דארף זיך מל זיין	Added	צוגעגעבענעם
But it demands	עס פאדערט זיך אבער	Then	דאן
Notwithstanding	ניט קוקנדיק	Became a “ruler”	געווארן א בעל-הבית
All the advantages which he has	די אלע מעלות וואס ער האט	Over his five limbs	אויף די פינף איברים
In actuality	בפועל	According to nature	לויט דער נאטור
Potentially	בכח	Previously	פריער
Reach	צוקומען	Without	אן
The highest levels	די העכסטע מדריגות	Control	הערשן
Spoke previously	פריער גערעדט	Afterwards	דערנאך
When	ווען	Worked with his own efforts	געטאן בכוח עצמו
Will my actions	וועלן מיינע מעשים	However much	וויפל
That he counts	וואס ער רעכנט	His own strength	אייגענעם כוח
Together	צוזאמען	Heaven	הימל
This means	דאס מיינט	Such things	אזעלכע ענינים
He must know	דארף ער וויסן	Became	געווארן
Furthermore	נאך מער	Nevertheless	פונדעסטוועגן
Also those	◂6 אויך די	Such (a person)	אזא
Which control	וועלכע באהערשן	Revealed himself	האט זיך באוויזן
He complained	האט ער זיך געקלאגט	Already held	שוין געהאלטן
He wasn’t hearing	ער הערט ניט	Was because	◂5 איז געווען דערפאר

5 There is also a very valuable lesson to be learnt from the answer of the Tzemach Tzedek; “When a Jew (a Tzadik) decides at ninety-nine years of age that he must circumcise himself, he is worthy that Hashem should reveal Himself to him.” Although it is true that every single Jew is able to demand to see revelations of G-dliness, such a request still requires a certain awareness as a precondition. That is, a person must recognize that although he may have great potential, or may have even already reached remarkable spiritual heights, he still has more to work on; he still must circumcise himself. (Potentially, every single Jew has great powers and is able to attain the highest levels of spirituality. As it says, every single Jew must ask himself “When will my actions reach the level of the actions of my forefathers Avraham, Yitzchak, and Yaakov?” It is just a matter of bringing that potential into action.)

6 Even a Tzadik who, like Avraham, has gained complete control over every single part of himself (even over the parts which a person is unable to control naturally,) must realize that there is still plenty to accomplish. There is a story told about the Rebbe Rashab that illustrates this idea of having complete control over one’s body. Once, the Rebbe Rashab was complaining that he wasn’t able to hear from one ear. When they were trying to identify the possible cause, they discovered that when the Rebbe Rashab was saying Chassidus on Shabbos, there were people in an adjoining room who were talking and disturbing him. The Rebbe Rashab knew that his mission was to spread Chassidus, so in order to continue the maamer without being disturbed, he removed his ability to hear from the ear that was facing the adjoining room and carried on with the maamer. Naturally, it is impossible for one to stop hearing out of one of his ears through his own will. We see from this story though, that Tzadikim can have full control over their entire body. Yet, even people on such a high level must be aware that there is still that which remains to be “circumcised.”

בשעת דער אויבערשטער האָט זיך אַנטפּלעקט צו אברהם׳ען נאָך דער מצות מילה, האָט ער שוין דעמאָלט געהייסן אברהם מיט אַ צוגעגעבענעם ה״א. זאָגט אויף דעם די גמרא[4] אַז דאַן אין אברהם געוואָרן אַ בעל־הבית אויף די פינף איברים: עינים, אזנים וראש הגוי׳ – וואָס לויט דער נאַטור איז אַ מענטש אויף זיי קיין בעל־הבית ניט. פריער האָט ער געהייסן אברם – אָן אַ ה״א. ער איז געווען אַ בעל־הבית נאָר אויף דעם וואָס אַ מענטש קען לויט זיין נאַטור הערשן. אָבער דערנאָך, דורך דעם וואָס ער האָט געטאָן בכוח עצמו – וויפל מען קען טאן מיטן אייגענעם כוח – האָט מען אים געגעבן פון הימל אויך אַזעלכע ענינים וואָס אַליין קען מען צו זיי ניט צוקומען און ער איז געוואָרן אַ בעל־הבית אויך אויף די זאַכן, וועלכע לויט דער נאַטור קען מען זיי ניט באַהערשן.

ממילא איז פאַרשטאַנדיק אַז די אַנטפּלעקונג צו אברהם אבינו נאָך דער מצות מילה איז געווען אַ פיל העכערע ווי פריער.

פונדעסטוועגן קען יעדער איד – אפילו אַזא וועלכער איז ״לא הגיע לחינוך״ אין רוחניות – אויך מאָנען, אַז דער אויבערשטער זאָל זיך צו אים באַווייזן אַזוי ווי ער האָט זיך באַוויזן צו אברהם׳ען ווען ער האָט שוין געהאַלטן אין דער מדריגה וואָס נאָך דער מצות מילה.

ה. פון דעם צמח צדק׳ס ענטפער, ◂5
אַז די התגלות – אַנטפּלעקונג – צו אברהם׳ען איז געווען דערפאַר וואָס ער האָט געוואוסט אַז ער דאַרף זיך מל זיין, קען מען זיך אָפּלערנען: אַז אמת טאַקע, יעדער איד קען מאָנען אַז דער אויבערשטער זאָל זיך צו אים באַווייזן. עס פאָדערט זיך אָבער אַן הקדמה: ער זאָל וויסן אַז מען דאַרף זיך מל זיין. ד. ה. אַז ניט קוקנדיק אויף די אַלע מעלות וואָס ער האָט בפועל אָדער לכל הפחות בכוח,

– בכוח קען יעדער איד צוקומען צו די העכסטע מדריגות, ווי מען האָט פריער גערעדט און ווי עס שטייט[5] אַז יעדער איד איז מחוייב צו זאָגן: מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב (ווען וועלן מיינע מעשים צוקומען צו די מעשים פון מיינע אבות אברהם יצחק און יעקב). פון דעם וואָס ער רעכנט אברהם׳ען צוזאַמען מיט יצחק ויעקב, איז אויך אַ ראי׳ אַז דאָס מיינט מען אברהם׳ען אין דער מדריגה ווי ער איז געווען נאָך דער מצות מילה –

פונדעסטוועגן דאַרף ער וויסן אַז ער דאַרף זיך מל זיין.

ו. נאָך מער: אויך די וועלכע האָבן די ◂6
מעלות בפּועל, וואָס דאָס זיינען די צדיקים וועלכע באַהערשן אויך די איברים וואָס בטבע קען מען אויף זיי ניט זיין קיין בעל הבית – אַזוי ווי אברהם אבינו – אויך זיי דאַרפן וויסן אַז זיי דאַרפן זיך מל זיין.

– עס איז ידוע די מעשה מיטן רבי׳ן (מוהרש״ב) נ״ע, אַז אַמאָל האָט ער זיך געקלאָגט אַז ער הערט ניט אויף

4 נדרים לב, ב.

5 תנא דבי אלי׳ רבה פכ״ה.

Skills

YIDDISH VOWELS:

In Yiddish, letters are used rather than Nekudos to dictate how groups of letters are pronounced. Below is a chart with the sounds that each “vowel” letter makes in Yiddish.

Yiddish	Hebrew	English
אָ	ָ	Duck
אַ	ַ	Bark
ײ	ֵ	Late
ײַ	אַי	Bite
ע	ֶ	Felt
י	ְ or ִ	It / Eat
ו	וּ ֻ	Food
וי	וֹ ֹ	Boy
All other letters	ְ	No vowel

Example:

אַראָפּגעבראַכט- Arupgebracht

Reason for this	7 טעם דערויף	In one ear	אויף איין אויער
Since	ווייל	Began	אנגעהויבן
A very slight blockage/ concealment	אן ערלה דקה ביותר	To search for the reason for it	צו זוכן די סיבה דערפון
Come down	אראפקומען	Discovered	דערגאנגען
Until	ביז	In a second room	אין א צווייטן צימער
Low	נידעריקע	Spoke	געשמועסט
Hundred	הונדערט	Disturbed/confused him	האט אים מבלבל געווען
How it is comprised	ווי ער באשטייט	Felt the responsibility	געפילט די אחריות
Seemingly	אין פלוג	Disturbed	געשטערט
Which he counts out there	וואס ער רעכנט דארט אויס	Removed the sense of hearing	מסלק געווען דעם חוש השמיעה
Practical lessons	למעשה'דיקע אנווייזונגען	Side	זייט
Each one	יעדער איינער	Took away	צוגענומען
Equal	גלייך	Because	ווארום
He is still lacking something	עס פעלט אים נאך עפעס	Rule over	געוועלטיקט
Then	דעמאלט	Also those which stand	אויך אזעלכע וועלכע שטייען
Finds himself	געפינט זיך	High	הויכע

Concepts

7 Even a person who has reached great spiritual heights must continuously work to remove even the seemingly insignificant negativity that still resides within him, for although the fault may seem small and insignificant, eventually it may develop into something harmful. This is why the Tzemach Tzedek pointed out that Avraham was ninety-nine years old and still took it upon himself to have a bris. The number one hundred represents completion and perfection, when each of the ten character traits that form a person have been refined to their fullest extent.[6] Ninety-nine represents a person who has almost reached that level of perfection but is only lacking one, minute element. Even if a person is almost perfect and requires only the slightest spiritual refinement, he must work to remove all coarseness, however small it may be.[7]

IDEAS & INSIGHTS

6. Our personalities are comprised of ten basic character traits including three cognitive, three emotive and four aspects of implementation (more generally categorized as three cognitive and seven emotive]. Our character traits can be used in isolation, for example an intense fixation on love and giving (chesed) without any regard for discipline (gevurah). Our character traits are more effective and wholesome when each trait is blended with the other traits, with each trait assuming prevalence where appropriate. Thus a complete person is one who has developed all ten character traits as they flourish fully in all ten subsections, hence the number one hundred (ten times ten) symbolizes the idea of perfection. Pirkei Avos 5:22 describes a person's progress and ability at various ages in life; "The age of five is for Mikrah (chumash), the age of eight is for Mishnah, etc." The final entry is for the age of 100: "At one hundred, it is as if he was dead, passed away and ceased from the world." Many commentaries are puzzled by this conclusion. The Rebbe explains that when one lives one hundred years in an optimal manner, he has had the opportunity to refine all ten of his characteristics in their entirety. He therefore is beyond the confines of worldly limitations and no longer needs to be afraid of being negatively influenced, hence the words "ceased from the world." (He can simply focus his energy toward positivity and G-dliness without need for hesitation or inhibition.)

7. The Rebbe notes that most creations of Hashem occupy a particular spiritual station without having the option of major change. A minor streak of independence in a higher world may slowly become a more severe self-absorption problem in a lower world. However, ego does not explosively grow within one level. However, a person can evolve from

איין אויער. ווען מען האָט אָנגעהויבן צו זוכן די סיבה דערפון איז מען דערגאַנגען, אַז שבת ווען ער האָט געזאָגט חסידות, האָט מען אין אַ צווייטן צימער געשמועסט, און דאָס האָט אים מבלבל געווען צו זאָגן דעם מאמר. אַזוי ווי ער האָט געפילט די אחריות, אַז זיין ענין איז משפיע צו זיין חסידות, און דער שמועסן האָט אים געשטערט – האָט ער מסלק געווען דעם חוש השמיעה פון דעם אויער וועלכער איז געווען צו דער זייט פון יענעם צימער.

און דאָס איז וואָס עס שטייט אין אַ מאמר[6] אַז צדיקים האָבן ביי זיך צוגענומען די ראי' אָדער די שמיעה בשעת עס האָט געשטערט צום נפש האלקית. וואָרום צדיקים זיינען בעלי בתים אויך אויף די חושים וואָס בטבע געוועלטיקט מען איבער זיי ניט. –

אָבער אויך אזעלכע וועלכע שטייען אין אַזא הויכע מדריגה דאַרפן וויסן אַז זיי דאַרפן זיך מל זיין.

7 ז. דער טעם דערויף איז, ווייל ווען עס איז פאַראַן אפילו נאָר אַן ערלה דקה ביותר ברוחניות, קען עס, נאָך פילע השתלשלות, אַראָפּקומען ביז אין נידעריקע זאַכן.

און דאָס איז דער דיוק פון דעם רבי'ן צמח צדק'ס לשון, אַז אַ איד אַ צדיק צו ניין און ניינציק יאָר ווייסט אַז ער דאַרף זיך מל זיין. צו הונדערט יאָר – ד. ה. אַז ער האָט מברר געווען אַלע צען כחות, יעדער כוח ווי ער באַשטייט פון צען – דאַן האָט ער שוין ניט וואָס מורא צו האָבן, וואָרום עד האָט שוין ניט קיין שייכות צו די

ענינים פון וועלט, ווי עס שטייט[7] בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם,

– וואָרום אין פלוג איז ניט פארשטאַנדיק וואָס ער זאָגט אין אבות בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם, אַלע ענינים וואָס ער רעכנט דאָרט אויס אין דער משנה זיינען למעשה'דיקע אָנווייזונגען ווי אַזוי זיך צו פירן, בן חמש למקרא, בן עשר למשנה, בן י"ג למצוות כו', אָבער וואָס פאַר אַן אָנווייזונג איז דאָס, אַז צו הונדערט יאָר איז ער "כאילו מת ועבר ובטל מן העולם"? נאָר דער פשט איז, אַז ווען ער האָט שוין מברר געווען אַלע צען כחות – און דוקא בפרטיות[8], יעדער איינער ווי ער באשטייט פון צען[9], ער איז אַ "בן מאה", איז ער "כאילו עבר ובטל מן העולם", ער האָט שוין מער קיין שייכות ניט צו די ענינים פון וועלט און האָט ניט פאַר וואָס מורא צו האָבן, גלייך ווי ער וואלט שוין מער ניט געהאַט קיין יצר הרע[10]. –

בשעת ער איז אָבער 99 יאָר, עס פעלט אים נאָך עפעס צו דעם בירור פון אַלע צען כחות בפרטיות, דעמאָלט דאַרף ער זיך מל זיין, וואָרום בריבוי ההשתלשלות

– מען מיינט ניט ריבוי השתלשלות, אַז דער אדם געפינט זיך אין איין עולם און די ירידה איז אין אַ צווייטן עולם, נאָר וויבאַלד דער אָדם איז דאָך קדם למעשה בראשית ואחור

6 ד"ה כי ישאלך תרנ"ד.

7 אבות פרק ה משנה כב.

8 זע קונטרס העבודה פרק ו.

9 דרך מצותיך שרש מצות התפלה קמד ב; ביאור ושבתה קע, ב. עיין בדרושי חיי שרה.

10 זע ירושלמי י סוף ברכות. זהר חלק ב' ק, ב. תניא פרק א. ובכמה מקומות.

YIDDISH VOWELS:

In Yiddish, letters are used rather than Nekudos to dictate how groups of letters are pronounced. Below is a chart with the sounds that each "vowel" letter makes in Yiddish.

Yiddish	Hebrew	English
אָ	ָ	Duck
אַ	ַ	Bark
יי	ֵ	Late
ײַ	אַי	Bite
ע	ֶ	Felt
י	ְ or ִ	It / Eat
ו	וּ ֻ	Food
וי	וֹ ֹ	Boy
All other letters	ְ	No vowel

Example:

אַראָפּגעבראַכט- Arupgebracht

Translations טייטשין

Regarding	וועגן	By him himself	בא אים גופא
Purification	אויסלייטערונג	General	8 ◂ אלגעמיינער
By him himself	ביי זיך אליין	The way he is	אזוי ווי ער איז
They also affect	באווירקן זיי אויך	Is not good	טויג ניט
To serve	צו דינען	Become different	אנדערש ווערן
Both	סיי	To come to	צוצוקומען
With plenty	רויחי	His part in the world	זיין חלק אין וועלט

Concepts

8 Every person is able to make the same demand the Rebbe Rashab did as a small child, as long as he has the humility to recognize that he must constantly try to improve his spiritual state and never be satisfied with the level he has attained. Through this, he becomes worthy of a revelation of Hashem, and he too becomes a ruler over all of his limbs (even those which one usually cannot naturally control). Furthermore, he will also be able to become a master over the part of the world that he is responsible for refining and elevating. Just as Tzadikim affect the world through their own personal avodah,[8] similarly, by working to take control over his own body, a person gains control over the world around him and is given the ability to elevate it. Through properly refining and mastering his own self, he will also be able to refine the world around him, including all of the blessings which Hashem will bestow upon him such as children, health and money, in order that he will be able to serve Hashem properly.

IDEAS & INSIGHTS

being a refined person with slight coarseness into a person with issues that are significantly more severe. This is true because humans "preceded creation and are after creation," meaning they are granted a unique power to raise themselves to the greatest of heights, or plummet to the lowest of lows.

8. In the maamer that was said at the same farbrengen as this talk was given, the Rebbe identified two manners of transforming the world into a G-dly place. The vast majority of people perceive the physical world as their reality. While they may believe that Hashem is the Creator and that our life goal is to serve Him and bring the world in line with His vision for the world, nonetheless the physical world is their reality and Hashem and G-dliness are a distant unknown. To Tzadikim however, Hashem and G-dliness are real while physical matter is merely an insubstantial, transient facade. These differing perspectives on reality affect the method for transforming our world into a G-dly place. The ordinary individual who perceives the physical world as real must work to actively combat physicality in order to transform it into G-dliness. In contrast, the Tzadik who has attained a higher consciousness does not need to directly involve himself in utilizing physical items for holiness and fighting the perception that the world is independently substantial. His inner consciousness itself impacts his surroundings and weakens the independent and material (superficial) nature of the world.

למע״ב[11], איז בא אים גופא קען זיין אַ ריבוי השתלשלות –

קען עס אַראָפּקומען ביז צו נידעריקע ענינים.

8 ◂ בשעת אָבער עס איז פאַראַן דער אַלגעמיינער ביטול, ער ווייסט אַז ער דאַרף זיך מל זיין, ער ווייסט אַז אַזוי ווי ער איז טויג ניט, און ער דאַרף אנדערש ווערן, איז דאָס אַ הקדמה אויף צוצוקומען צו די העכערע מדריגות, עס זאָל זיין וירא אליו ה׳, אַזוי ווי צו אברהם אבינו נאָך מצות מילה, און ער ווערט "אברהם" מיט אַ צוגעגעבענער ה״א; ער ווערט אַ בעל-הבית אויף אַלע זיינע חושים, אפילו אויף די וואָס בטבע קען מען אויף זיי ניט געוועלטיקן.

נאָך מער: ער ווערט אַ בעל-הבית אויף זיין חלק אין וועלט. אַזוי ווי מען האָט גערעדט אין מאמר וועגן צדיקים, אַז דורך דעם וואָס זיי פּועל'ן אַ זיכוך (אויסלייטערונג) ביי זיך אַליין, באַווירקן זיי אויך אַ זיכוך אין זייער חלק אין וועלט.

אַזוי אויך, דורכדעם וואָס ער ווערט אַ בעל הבית אויף זיינע חושים ווערט ער אויך אַ בעל הבית אויף זיין חלק אין וועלט, אויף אַלע זאַכן וואָס ער דאַרף האָבן אויף צו דינען דעם אויבערשטן, סיי אין בני, סיי אין חיי און סיי אין מזוני (קינדער, לעבן און פּרנסה), און דאָס אַלעס זאָל זיין – רויחי (בריוח).

(משיחת כ׳ מ״ח תשי״ג)

11 ברכות סא, א. בראשית רבה ח, א. ארשב״ל אחור למעשה יום האחרון וקדם למעשה יום א׳. תנחומא תזריע א, זע גי׳ עץ יוסף. תורה אור ג, ד. לקוטי תורה דברים פו, ג.

Skills

YIDDISH VOWELS:

In Yiddish, letters are used rather than Nekudos to dictate how groups of letters are pronounced. Below is a chart with the sounds that each "vowel" letter makes in Yiddish.

Yiddish	Hebrew	English
אָ	◌ָ	Duck
אַ	◌ַ	Bark
יי	◌ֵ	Late
ײַ	אַי	Bite
ע	◌ֶ	Felt
י	◌ְ or ◌ִ	It / Eat
ו	וּ ◌ֻ	Food
וי	וֹ ◌ֹ	Boy
All other letters	◌ְ	No vowel

Example:

אַראָפּגעבראַכט- Arupgebracht

The Rebbe points out his "un-American" manner of constantly demanding more, rather than congratulating one on past accomplishments.

By the Grace of G-d

22nd of Adar II, 5733 [March 26, 1973]

Brooklyn, N.Y.

Mr. Mordechai Shoel Landow

Greeting and Blessing:

Your letter of March 1st reached me with some delay. I regret that my acknowledgment has been unavoidably delayed by the intervening days of Purim. Please accept my apology.

First of all, I want to express my gratification at your response to the suggestions which I proposed to you during your visit here. It was, of course, a pleasure to make your personal acquaintance.

Frankly, I had wondered what your reactions might be to my "un-American" manner of welcoming you. For, the accepted American way, if I am not mistaken, is to greet one with a shower of compliments and praise, even if not always fully merited. In your case, of course, it would have been very well deserved credit, for I was fully aware of your accomplishments and generosity in behalf of the Lubavitch work in your community, given in the best tradition of inspiration and dedication, even to the extent of getting your friends involved in it. Yet, instead of verbalizing my appreciation at length, I glossed over it briefly, and immediately challenged you with new and formidable projects.

However, the fact is that I felt impelled to use the precious time at our disposal to discuss with you those matters which, in my estimation, are of vital importance, namely the expansion of our program in Miami and also the project in our Holy Land, knowing that however much we could extend the late hour, the time would still be too short to discuss the vital need of these matters in all their ramifications.

My guiding principle in this case, as when meeting with people in general, is the bon mot I heard from my father-in-law of saintly memory: "When two Jews meet, they should not be content with the benefit that the meeting brings to each of them, but they should immediately be concerned with the prospect of bringing a benefit to a third Jew, a fourth, and to as many Jews as possible." Moreover, I was hopeful that you would accept my suggestions in the right spirit, precisely because you have already made a magnificent start. And as I wrote to you in my previous letter, quoting our Sages of blessed memory, "He who has 100 desires 200," etc., or, in other words, since achievement is the greatest incentive to further and more ambitions achievement, I had reason to believe that your achievement in the past will widen your horizons and intensify your desire for even greater things. Hence, without losing time, I embarked upon the practical aspects of our meeting for the benefit of so many of our fellow Jews. This, I felt, would ensure also our share of the benefit, yours and mine, and yours even more than mine, since the actual implementation of these projects is something which Divine Providence has entrusted in your hands.

As for the projects themselves, I can hardly overemphasize their importance. The development of the educational facilities in Miami on all levels up to and including the highest, goes beyond the thing itself, for, as the point was mentioned, Miami is a showcase for American Jewry from all parts of the U.S.A., so that every accomplishment there, in the area of Torah education and revival of Yiddishkeit, has the significance of a "pilot" project for others to emulate. Similarly, giving new direction to the networks and other media, would trigger off beneficial repercussions on a global scale.

Thus even a small accomplishment in these areas could be multiplied on an unforeseen scale; how much more so a substantial accomplishment.

As Miami is the showcase for American Jewry, so Eretz Yisroel is the showcase for world Jewry, due to the considerable and growing tourism. Add to this the fact that it is the "Holy Land" also for other faiths, and attracts non-Jewish tourists, too, in growing numbers. Eretz Yisroel must therefore serve as a model for all. The project has still greater merit because it is directly connected with the influx of the new immigrants.

In the light of all that has been said above, you can well understand that your letter has greatly relieved my mind, for you have indeed shown yourself big enough to overlook the scanty praise and to give your serious and favorable attention to the tasks at hand. I feel certain that the Zechus of your good deeds already accomplished has stood you in good stead...

With esteem and with blessings for good tidings,

M. Schneerson

P.S. I was pleased to receive personal regards from you through Prof. Yirmyahu Branover, who informed me that he gained the distinct impression that the Eretz Yisroel project has become much closer to your heart, not just theoretically, but also from the practical viewpoint. And while, as mentioned above, the time now is not opportune, the situation might change at any moment, though the Miami program must have top priority, as above; and, hopefully, the other project will have its turn at the proper time.

And this is	אוּן דאָס אִיז
also a lesson	אוֹיך אַן הוֹרָאָה
and a directive	אוּן אַ מוּסָר הַשְׂכֵּל
for everyone,	פאַר אַלעֶמעֶן
and specifically for those	אוּן בִּפְרַט צוּ דִי
who willl build a Jewish home;	וואָס גֵייעֶן בּוֹיעֶן אַ בַּיִת בְּיִשְׂרָאֵל
Chosson and Kallah.	חָתָן וְכַלָּה
That not only	אַז נִיט נאָר
the Siddur and Chumash	דעֶר סִידוּר אוּן דעֶר חוּמָש
that are found in the house	וואָס געֶפִינט זִיך אִין שטוּב
are holy,	אִיז הֵיילִיק
but also,	נאָר אוֹיך
Lihavdil	לְהַבְדִיל
the fork	דעֶר גאָפּל
and the spoon	אוּן דִי לעֶפל
of the home	פוּן שטוּב
must be holy.	דאַרפן זַיין הֵיילִיק
Through what?	דוּרך וואָס
Through this	דוּרך דעֶם
that the beginning is	וואָס דִי הַתְחָלָה אִיז
"And he came across the place" (and davened),	וַיִפְגַע בַּמָקוֹם
until (a point) that	בִּיז אַז
not only	נִיט נאָר
while awake	וואָכעֶדִיקעֶרהֵייט
and in prayer (is there holiness),	אוּן אִין דאַווענעֶן
but also	נאָר אוֹיך
even in sleep it is	אַפִילוּ אִין שלאָף אִיז
"And this" there where he finds himself	וְזֶה – דאָרט וואוּ עֶר אִיז
"is the gateway to heaven."	שַׁעַר הַשָּׁמַיִם
Then the house becomes,	דעֶמאָלט ווערט דעֶר בַּיִת
and everything	אוּן אַלץ
that is found in it,	וואָס געֶפִינט זִיך אִין אִים
a house of G-d.	בֵּית אֱלֹקִים

און דאָס איז אויך אן הוראה און אַ מוסר השכל פאַר אַלעמען, ובפרט צו די וואָס גייען בויען אַ בית בישראל, חתן וכלה, אַז ניט נאָר דער סידור און דער חומש וואָס געפינט זיך אין שטוב איז הייליק. נאָר אויך – להבדיל – דער גאָפל און די לעפל פון שטוב דאַרפן זיין הייליק. דורך וואָס? דורך דעם וואָס די התחלה איז – ויפגע במקום, ביז אַז ניט נאָר וואַכעדיקערהייט און אין דאַוונען, נאָר אויך אפילו אין שלאָף איז: וזה – דאָרט וואו ער איז – שער השמים, דעמאָלט ווערט דער בית און אַלץ וואָס געפינט זיך אין אים – בית אלקים.

(משיחת כ׳ מ״ח תשי״ג)

REVIEW QUESTIONS:

1. If you see "יי" (two yudin) in Yiddish then you know the nekudah/sound is : ____________________

2. If you see an "ע" in Yiddish then you know the nekudah is : ____________________

3. If you see "ו" in Yiddish then you know the nekudah is : ____________________

4. If you see "וי" in Yiddish then you know the nekudah is : ____________________

5. Complete the table by filling in the nekudah that corresponds to the Yiddish vowel:

אָ	
אַ	
יי	
ייַ	
ע	
י	
ו	
וי	
All other letters	

6. Transliterate the following words from Yiddish to English (write them the way you would say them in Yiddish): Example: פארוואס- Farvus

מעסער - ____________________

היים ארבעט -____________________

קום- ____________________

שטיל-____________________

1. Why was the Rebbe Rashab crying?

____

____

2. What did his grandfather, the Tzemach Tzedek, answer him?

____

____

3. What is the first lesson we learn from the Rebbe Rashab's question?

____

____

4. What is the second lesson we learn from the Rebbe Rashab's question?

____

____

5. What does "someone who has not yet reached Chinuch" mean?

____

6. What must one do in order to be able to demand a revelation of Hashem?

____

7. Why did the Rebbe bring the story about the Rebbe Rashab's difficulty hearing?

____

____

8. Explain why the Tzemach Tzedek pointed out that Avraham was ninety-nine years old.

____

____

1. In your own words explain:

a) What type of Gilui Elokus would you like to experience? (Think practically)

b) What do YOU need to do to be worthy of such revelation?

____

____

STATEMENT

» Story of Rebbe Rashab in Yechidus with his grandfather, the Tzemach Tzedek, when he was a child. He cried that he had learned that Hashem revealed himself to Avraham, and was upset that Hashem had not revealed himself to him. The Tzemach Tzedek responded, "When a Jew who is ninety-nine years old decides that he must have a bris, he becomes worthy of such a revelation."

QUESTION

» What can we learn from this story?

LESSON / ANSWER 1

FROM THE QUESTION OF THE REBBE RASHAB

» The Rebbe Rashab crying about wanting to see Hashem teaches us that Jews on all levels can demand a revelation of Hashem. Even people who have not yet reached "chinuch" can make such demands. Furthermore, they can demand the type of revelation that Avraham merited after giving himself a bris; an incredibly high level.

LESSON / ANSWER 2

FROM THE ANSWER OF THE TZEMACH TZEDEK

» The answer of the Tzemach Tzedek teaches us that in order to make such demands, a person must recognize that he still has more to accomplish and cannot be satisfied with where he is holding. This awareness gives the person the power to have complete control over every part of his life, similar to Avraham.

Something to think about ...

- Have you ever cried about something spiritual?
- Is a revelation of G-dliness something that seems attainable on any level?
- Do you feel a sense of accomplishment for a long time after reaching a goal?
- Do you ever tell yourself, or others, "This is just how I am?"

Notes: